

PORIN KIRKKOSANOMAT

Joulunumero

Jokaiseen kotiin Porissa

4 • 1977

KIRKKAUDEN KUVA

Elämme vuoden pimeintä aikaa. Päivä lyhenee ja yö pitenee. Mutta pari päivää ennen joulua tapahtuu käänne, seuraa täyskäännös: päivä alkaa pidentyä ja yö lyhetä. Valo ja kirkkaus aloittavat voittoisan kulkunsa.

Samalla tavalla kuin luonnossa tapahtuva käänne ensimmäinen joulumerkitsi myös todellista täyskäännöstä ja yllätystä koko ihmiskunnalle. Ja kaikkein ensimmäisinä tuon yllätyksen kokivat epämurkavia ja halveksittua työtä tekevät ihmiset, paimenet.

Paimenen ammatti oli kyllä ollut Israelin kantaisien, Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin kunniakas ja arvostettu elinkeino, mutta vähitellen se oli kokenut suuren muutoksen arvoasteikossa kansan elintason nousun ja elintapojen muuttumisen myötä. Näin entisestä kunniakkaasta ammatista oli tullut työ, jota joutuivat tekemään ne, joilla ei ollut muuta mahdollisuutta ja olivat ehkä jo muutenkin halveksittuja ihmisiä. Paimenen ammatissa tämä muiden ihmisten taholta tuleva halveksunta ikäänkuin kasaantui.

Tällaisen pimeyden kes-

kelle koitti Herran kirkkaus. Kirkkaus, joka säteili pelästyneille paimenille iloa, rauhaa ja hyvää tahtoa. Iloa ja hyvää tahtoa veroilla rasitetun maailman, katkeruuden ja kaiken muun hädän ja ahdistuksen keskelle! Rauhaa maailman kansoille ja eri yhteiskuntaluokkien välille! Iloa, rauhaa, hyvää tahtoa kaikille!

Herran kirkkaus oli koittanut maailmaan. Mutta millaisessa muodossa? "Te löydätte lapsen kapaloituna ja seimesä makamassa".

Voiko lapsi olla hän, joka muuttaisi ja mullistaisi maailman, tekisi siitä paremman paikan asua, poistaisi vihan ja katkeruuden? Voiko hän olla tuo poloinen poika, joka oli syntynyt jollekin köyhälle rakentajalle halveksittujen ihmisten keskelle tallin seimeen pienen kyläpahasen laitamilla?

□□□

Paimenet uskoivat näin. Heille tallin seimessä makaava lapsi oli Isän kirkkauden säteily, kirkkauden kuva, joka sai mielet iloisiksi, rauhan sydämeen ja suut avautumaan Herran kiitokseen ja ylistykseen. He uskoivat, nuo

halveksitut ihmiset Beethovenin kedolla kauan, kauan sitten.

Kohta meillä on joulu, mutta tuoko se meille saman ilon, onnen, rauhan ja hyvän tahdon kuin kedon paimenille? Toivon sitä!

Monet meistä ovat monenlaisten taakkojen puristuksessa, aivan kuin nuo Beethovenin kedon paimenet. Jos ulkonaisesti näyttäisikin menevän hyvin, sisäinen minä on kuitenkin levoton ja ahdistunut. Kaipaamme pääsyä ulos meitä puristavista si-
teistä.

Maailmamme rakentuu tänään aivan samoin kuin Augustuksenkin aikaan suurelta osin vihalle ja katkeruudelle, eriarvoisuudelle. Ja mitä enemmän katkeruus ja viha lisääntyvät ihmisten keskuudessa, sitä suuremmassa määrin vähenee usko Jumalaan ja rakkaus lähimmäisiin. Synti on kuin neutronipommi: se tuhoaa ihmiset, mutta jättää muun koskematta.

□□□

Paimenille, noille halveksituille ihmisille ilmoitettiin: "Teille on tänä päivänä syntynyt Vapa-

taja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa". Vapahtaja on syntynyt. Se oli ilosanoma noille vaivatuille ihmisille. Ilosanoma se on myös meille, nykypäivän vaivatuille ihmisille. Vapahtaja on syntynyt. Isän, Jumalan, kirkkauden säteily on syntynyt ihmiseksi halveksittujen ja ahdistettujen ihmisten pariin.

Ilo ja rauha, hyvä tahto, seurasivat kirkkauden lapsen syntymää. Beethovenin kedon täytti Jumalan rakkaus, rakkaus, joka peitti syntien paljouden ja antoi anteeksi myös meidän vikamme ja pahutemme.

Ystävä, erehdykseen johtaa tuhat tietä, mutta totuuteen vain yksi. Tämä totuus on joulun lapsi, se Kirkkaus, mikä poistaa pimeyden, pelon ja ahdistuksen, luo uuden ja paremman tulevaisuuden, tuo rauhan ja rakkauden. Silloin kun tämä totuus saa kirkastua koko maailmalle, kaikille kansoille ja ihmisille, silloin toteutuu joulun ilosanoma pienintä piirtoa myöten. Silloin, uutena todellisena jouluna voimme vapautuneesti virittää ylistyslaulun: "Sinun kirkkautesi, Kristus, peittää taivaat ja maa on täynnä Sinun kunniaasi".

Simo Koivunen

Kirkkosanommat, Pori 14. 12. 1977

60-vuotiaan O-linja

Isänmaa on viettänyt itsenäisyytensä 60-vuotisjuhlia. On pidetty puheita, laskettu seppeleitä ja sytytetty kynttilöitä. Niinkuin muinakin vuosina. Tänä vuonna tosin tavallista mittavammin puittein. Ovathan kysymyksessä ns. pyöreät vuodet.

Toisessakin mielessä nämä syntymäpäivät eroavat useimmista muista. Niitä on vietetty aikana, jolloin taloudellinen lama ja työttömyys koettelevat kansankotiamme pahemmin kuin pitkiin aikoihin. Siksi on täytynyt kiristää vyötä ja laatia elvytysuunnitelmia. Niin ministeritasolla kuin tavallisten kansalaisten pohdiskelupiireissä on kyselty syitä siihen, miksi tällaiseen tilanteeseen on jouduttu. Eräs syy lienee jäänyt liian vähälle huomiolle. Olemme yksinkertaisesti eläneet yli varojemme. Olemme olleet enemmän ottamassa kuin antamassa. Me vaadimme – henki on syrjäyttänyt talkoohen- gen ja auttamishalun. Meitä on opetettu vaatimaan enemmän palkkaa, enemmän yhteiskunnan palveluja, enemmän vapaa-aikaa, enemmän valtaa. Meille on terotettu, ettemme saa tehdä mitään ylimääräistä ilman erityiskorvausta. Minuutin tarkkuudella me tiedämme työaikamme ja pennin tarkkuudella saatavamme.

Ja tähän on tultu. Kansankotimme niskahirret natisevat syntymäpäivänä asukkaiden tapellessa yhteisestä kakusta.

Laman syyt taitavat ollakin syvemmällä kuin päältä katsosen luulisi. Parannuksen ja elvytyksen tulisi kohdistua muuhunkin kuin budjettien suunnitteluun. Asenteetkin pitäisi saattaa nolla-linjalle. Jotta seuraava vuosikymmen olisi valoisampi.

Tiedotus ja hartaus

Kentältä on joskus kuulunut sellainenkin ääni, joka valittaa Jumalan Sanan ja hartauskirjoitusten vähyttä tässä lehdessä. Kuten tarkkaavaiset lukijamme hyvin tietävät, jokaisessa numerossamme on ollut ainakin yksi hartauskirjoitus. Mutta tämän lehden ensisijainen tehtävä ei ole hartauselämän vaaliminen. Sitä tarkoitusta palvelee lukuisa joukko muita lehtiä. Porin Kirkkosanommat pyrkii tietoisesti olemaan nimenomaan tiedotuslehti, ts. välittämään porilaisille tietoa heidän omien seurakuntiansa toiminnasta ja pyrkimyksistä. Kuinka se on tässä tehtävässä onnistunut, on sitten lukijojen ratkaistava.

Edessämme ovat joulunpyhät. Älkäämme unohtako, että joulun on sekin tiedotuksen juhla: "Minä ilmoitan teille suuren ilon..."

Muutoksia Porin seurakuntien rajoissa

Vuoden vaihteessa tapahtuu Porin seurakuntien rajoissa eräitä muutoksia. Kirkkovaltuuston asiasta 9. 3. 1977 tekemä päätös on saanut kirkkohallituksen vahvistuksen ja rajat muuttuvat 1. 1. 1978 seuraavasti:

1) Porin Teljän ja Länsi-Porin seurakuntien väliraja: a) Huvilamäestä siirtyy kolme taloutta Länsi-Poriin Porin Teljään, jolloin väliraja tulee kulkemaan tällä kohdalla Suntin- ojan itäpäästä Alhonojaa pitkin kunnanrajaan.

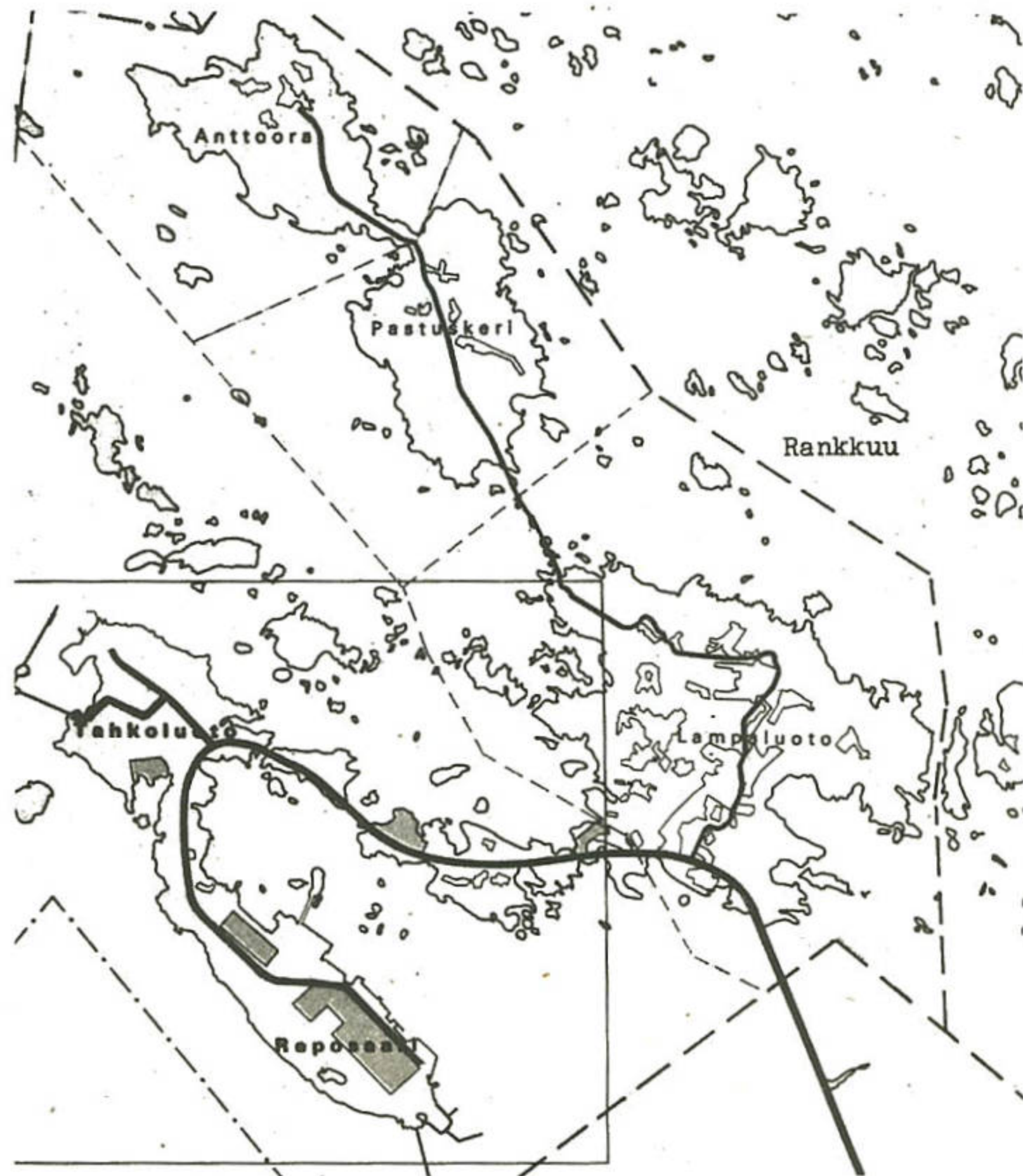
b) Lattomeren ojan eteläpuolella oleva Vuolteen alue siirtyy Porin Teljältä Länsi-Poriin, jolloin väliraja tulee kulkemaan Suntin- ojan itäpäästä Alhonojaa pitkin aina Rauman pikatielle asti.

2) Länsi-Porin ja Pihlavan seurakuntien väliraja: Raja tulee kulkemaan Preiviikinlahdesta Kuutilonojaa pitkin Mäntyluodon pikatielle, pikatietä n. 800 metriä keskustaan päin, ns. Pikakylän länsireunasta ti- lojen 479, 465, 464 ja 3362 vä- listä rajaa pitkin rautatielle, jossa se yhtyy entiseen rajaan.

3) Pihlavan ja Keski-Porin seurakuntien väliraja: Sädön saari siirtyy Pihlavan Keski-Poriin.

4) Reposaaressa ja Ahlaisten seurakuntien väliraja: Lampaluoto, Pastuskeri ja Anttoora siirtyvät Ahlaisten Reposaa- reen, jolloin väliraja tulee kul- kemaan edellämmainittujen ky- lien ja Rankkuun kylän välistä rajaa.

Yllämainituista rajojen siir-

roista on huomattavin Reposaaressa ja Ahlaisten seurakuntien välirajan siirto, joka merkitsee useiden kymmenien perheiden siirtymistä Ahlaisten Reposaaressa seurakunnan kir- joihin. Tämä muutos – kuten muutkin edellä luetellut – perustuu siihen kyselyyn, joka ai-

kanaan pantiin toimeen kysees- sä olevien alueiden asukkaiden keskuudessa. Pitkät ja hankalat kulkuyhteydet Ahlaisten keskustan ja em. saarten välillä ovat olleet pääasiallisena syynä saariston asukkaiden haluun siirtyä Reposaaressa seurakun- taan.

Lapsuuteni joulu

Lapsuutemme jouluun kätkeytyy muistoja, jotka tekevät sen itsellekin rakkaaksi. Niinpä minullekin, joka yritän kuvailla varhaisimpia muistoja lapsuudestani.

Meitä lapsia oli kahdeksan, joten oli siinä monenlaisia jouluvalmisteluja. Tietysti me tahdoimme antaa vanhemmillemme ja toisillemme joululahjoja. Tavallisempia niistä olivat itse tehtyt patalaput, neulatyyny, pallot, räsynuket sekä puuhevoset. Ihmeellisesti mielikuvitus keksi jokaiselle jotakin.

En tiedä nukkuvatko vanhempani aattoa edeltävänä yönä lainkaan. Niin vain oli, että aattoaamuna herätessämme tuntui kuin joulu olisi jo tullut kotiin. Siitä kertoivat valkoiset liinat pöydillä. Samoin pirtissä oli valkoinen liina senkin ja piirongin päällä ja puh- taat matot lattioilla. Tiesimme, että kohta isä toisi joulukuusen sisään. Vanhimmat lapset saivat sen koristella nuorimpien katsellessa ympärillämme ihmettelevin silmin ja touhua täynnä. Kuuseen laitettiin muu- tama kynttilä ja noin viiden- toista sentin leveästä voipape- rista tehty nauha kiertämään kuusen oksilla. Tähän äiti oli tekstannut sanat: "Kunniat ol- koon Jumalalle korkeudessa, maassa rauha, ihmisillä hyvä tahto". Lisäksi kuuseen laiteti- nin krepipaperista tehtyjä ko- risteita.

Muistojeni joukossa näen vieläkin lapsuuteni joulukuusen kauneimpana kuusena.

Jouluaattona tehtiin kaikki työt mahdollisimman ajoissa, että pääsisimme päiväsaikaan joulusaunaan. Sinne isä oli vienyt puhtaita rukiin olkia latti- alle ja meistä oli ihanaa saada istua niiden päällä. Saunan jäl-

keen oli jouluateria; räätikä- looraa, sallatia, likokalaa, ja ohraryneistä valmistettua jou- lupuuroa. Ennen aterian alkua äiti luki evankeliumin ja kaikki yhdessä luimme rukouksen. Syötämme lauloimme "Nyt

Jumalalle kunnia, kun antoi ai- noon Poikansa. Siit enkelitkin riemuiten, veisaavat hälle kiit- toksen".

Astianpesun ja muitten aska- reitten jälkeen äiti sytytti joulu- kuusen kynttilät ja menimme kaikki pirtin puolelle, missä kuusikin oli. Lauloimme joulu- lauluja ja myös Siionin Kannel- ta, koska kotini oli evankelinen. Virsien ohella äiti luki Lutherin Huonepostillasta saarnan, jon- ka aikana me lapset varmaan- kin enemmän ajattelimme jou- lupukin tuloa kuin saarnan si- sältöä. Tapahtui aina, että isä tai äiti oli unohtanut jonkun tärkeän tehtävän ulkona ja voi- kun se joulupukki sattui aina tulemaan sillä ajalla!

Joulupukin lähdettyä tuli äi- tikin, jolta usein oli se tärkeä tehtävä ulkona unohtunut. Hä- nelle kerroimme millainen jou- lupukki oli ollut ja kuinka hä- nellä oli ollut niin kiire katso- maan naapureittenkin joulun- viettoa. Sovimme isän kanssa, että seuraavana vuonna ei äi- din tarvitse tehdä mitään työtä jouluna jotta hänkin näkisi jou- lupukin. Äiti ja isä jäivät vielä lukemaan kun uni saavutti lap- set yhden toisensa jälkeen. Kuusen kynttilät oli sammutet- tava, mutta lamppuun jätettiin jouluyöksi valo.

Jouluaamuna oli aikainen herätys, sillä osa meistä pääsi äidin ja isän kanssa joulukirk- koon. Kahdeksantoista kilo- metrin matka kirkkoon mentiin rekipelillä. Ihmeen hyvin muis- tan ensimmäisen kirkkomatka- ni. Olin silloin viisi- tahi kuusi- vuotias. Oli pakkasaamu, täh- det loistivat taivaalla ja puut olivat huurteen peitossa. Polle juoksi tasaista raviaan. Välillä

oli asumuksia, jotka pakkasa- muna lapsensilmien näyttivät joulupukin satumajoilta. Kun viimein pääsimme kirkonky- lään, siellä oli joka talon ikku- nalla joulukynttilät. Isä laittoi Pollen kirkkoaidan ulkopuolelle riimuun kiinni, loimen selkään, taputteli ja otti viimeksi eväs- pussista heiniä ja leipää jotta Polle jaksaisi kirkonmenojen jälkeen takaisin kotiin.

Isän, äidin ja sisarusten kanssa menimme kirkkoon, jo- ka lapsesta vaikutti varsin ih- meelliseltä satojen kynttilöiden loisteesta. Olisi tehnyt mieli ky- syä äidiltä: "Onko Taivaassa näin paljon valoa?" Tiesin, et- tä kirkossa pitää olla hiljaa ja säästin kysymyksen paluumat- kalle. Papin saarnasta en paljo- akaan muista, ainoastaan hä- nen juhla-asunsa, jollaista en ollut koskaan nähnyt. Muistan myös urkujen valtaisan pauhun ja kuinka kirkkokansa seisaal- leen nousten lauloi "Nyt Juma- lalle kunnia..."

Vuosikymmenet ovat vierie- neet, tavat muuttuneet niin siel- lä rakkaassa synnyinpitäjässä- ni kuin muuallakin. Yksi on py- synyt samana; joulun ilosano- ma. Ei ole tärkeää muistaa mi- tä pappi lapsuuteni joulukir- kossa puhui kun tiedän, että hän julisti seurakuntalaisilleen: "Teille on tänä päivänä synty- nyt Vapahtaja!" Kohta saam- me jälleen yhtyä rakkaisiin jou- lulauluihimme ja laulaa yhdes- sä: "Oi kuinka olen iloinen, kun Pyhä Jeesus lapsen on. On mi- nun rakkahani. Hän varmaan viimein vievää on mun paratiisin ilohon. Oi suurta autuuttani, Amen, amen luona Herran saan mä kerran. Armostansa veisata vain kiitostansa". H.O.

Kirkkomusiikki ylistää Jumalaa ja palvelee ihmistä

Kirkkomusiikki puhuttelee ihmistä ja sillä on mahdollisuudet tavoittaa niitäkin, joita seurakunnan muut toimintamuodot eivät tavoita. Musiikki sinänsä – ilman sanojakin – pitäisi nähdä Jumalan lahjana, jota ei saa aliarvioida. Tehtävä on siksi tärkeä, että musiikin harrastajien on yritettävä parastaan. Kuorolaulun tehtävänä on saada laulajat kuorona esittämään puhtaita säveliä ja niin, että se kokonaisuutena palvelisi seurakunnan jumalanpalvelusta.

Teljän kamarikuoro on yksi seurakunnan kuoroista. Joulun edellä sen harjoitustahti on tiivistynyt entisestään, jotta Buxtehuden ja Lübeckin joulukantaatit soisivat jouluillan musiikkihetkessä mahdollisimman virheettömästi.

Aitoa tulkintaa musiikin keinoin

Teljän kamarikuoro on seurakuntakuoro, jonka ohjelmisto käsittää kirkkomusiikkia: kantatteja ja säestyksellisiä pienimuotoisia lauluja, sanovat Leea ja Jussi Laukola, jotka molemmat toimivat kuoron johtotehtävissä. Heidän mielestään Väinölässä kokoontuvan kuoron tavoitteet ovat selvät: pyrkiä mahdollisimman hyviin tuloksiin laulajamateriaalilla, joka on käytettävissä. Tähän päästään, jos kuorolaiset kokevat harrastuksensa tärkeäksi ja osallistuvat säännöllisesti harjoituksiin. Kun kuoro todella innostuu, ei ole harvinaista, että laulajat omatoimisesti kokoontuvat ääniharjoituksiin opettelemaan ”stemmaansa”, sanoo Leea Laukola.

Kirkkomusiikkia väheksytään suotta

Seurakuntien kuoroille on nykyään ominaista laulajien vähyys, etenkin miesäänistä on pulaa. Tästä syystä ei voida asettaa kuoroon pääsemiseksi liian korkeata kynnystä, sanoo Jussi Laukola. Pääasia on, että laulut soivat mahdollisimman puhtaasti ja tasaisesti. Tehtävästään innostuneen kuoron kanssa on helppo työskennellä kirkkomusiikin parhaaksi. Samalla kuoro mainiolla tavalla opettaa seurakuntalaisia laulamaan ja kuuntelemaan yhä joulompaa kirkkomusiikkia ja sen suurten mestareitten sävelteoksia, hän sanoo.

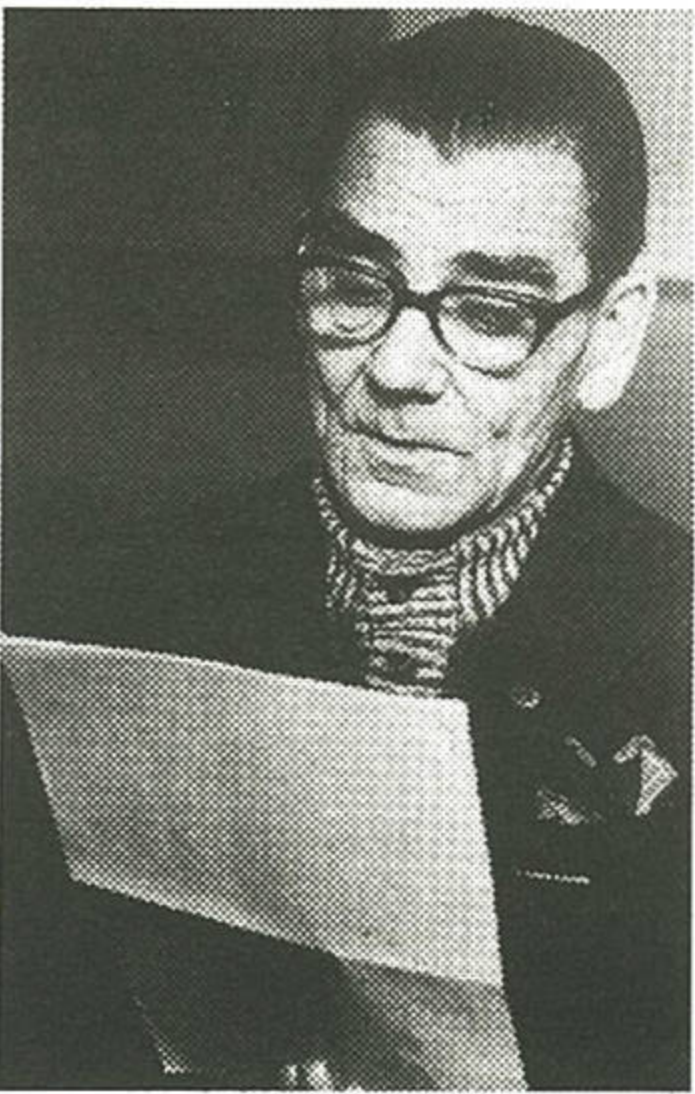
Kuoro – yksi jumalanpalveluksen suorittajista

Kuoron yhtenä tehtävänä on toimia jumalanpalveluksessa seurakunnan esilaulajana. Sen lisäksi se voi esittää siellä myös soolokappaleitaan. Tosin Laukoloiden mielestä koraalikuorolla olisi paremmat mahdollisuudet toimia nimenomaan erityisenä jumalanpalveluskuorona, joka vähäisin harjoituksin saataisiin helposti esiintymiskelpoiseksi.

Laulu antaa hyvän mielen

Sopivan mielenvireen löytämiseksi laulaminen on mitä parhain keino, sanoo jo kolmekymmentä vuotta kuorotoiminnassa mukana ollut Martti Lönnqvist, basso. Lönnqvisteillä laulaminen on ”sukuvia”; Väinölän kirkkokuoron ni-

mellä aloittaneessa kuorossa on sen toiminnan aikana aviopuolison lisäksi laulanut molemmat tyttäret, heidän aviopuolisonsa sekä kaksi sukulaistyttöä. Kuorossa toimiminen lisää yhteenkuuluvuuden tunnetta ja luo uusia ihmissuhteita. Toivon, että varsinkin miehet unohtaisivat arkuutensa ja tulisivat antoisaa harrastuksen pariin, sanoo kuoron perustajajäsen Martti Lönnqvist.

Vaihtelua kotiäidin arkeen

– Lähdin etsimään itselleni harrastusta kahdentoista melkein pelkästään kotityötä ja lastenhoitoa sisältäneen vuoden jälkeen. Kuorossa oli minulle kaksi ennestään tuttua rouvaa, joten siihen liittyminen oli helppoa. Olen ollut touhussa mukana vasta syksystä alkaen, mutta olen huomannut saavani harrastukselta paljon enemmän kuin aluksi osasin aavistaa, sanoo Marketta Autio, sopraano.

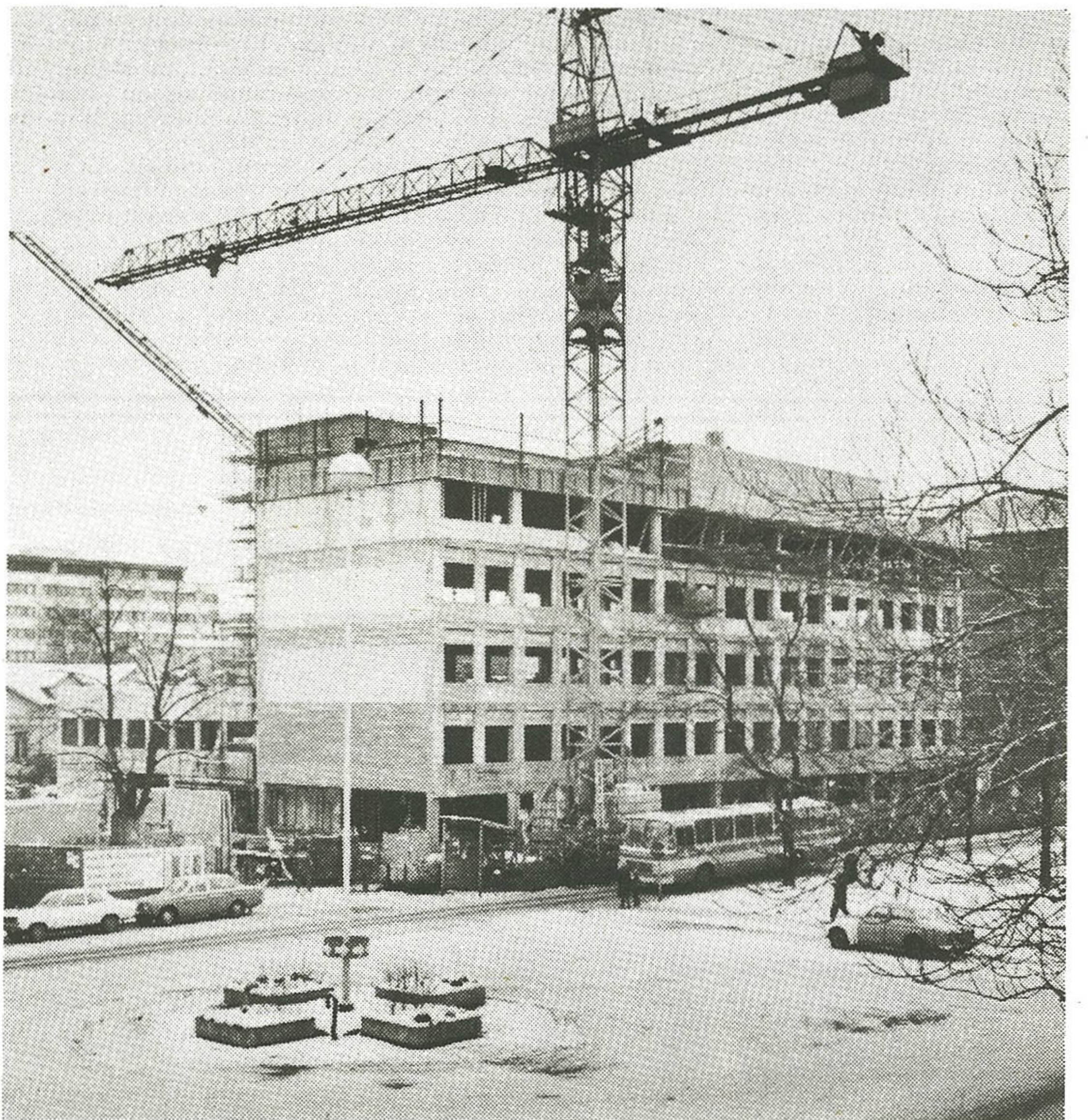
Perheenäidin kannalta negatiivisena seikkana ovat esiintymistilaisuudet, jotka yleensä sattuvat koko perheen yhteisiin vapaa-aikoihin, joskin se osaltaan helpottaa perheen mukaantuloa, hän sanoo.

Ammattitaitoisien ja monipuolisen opetuksen lisäksi olen saanut kuorolaisista eri-ikäisiä ystäviä. Pääsen mukaan erilaisiin tilaisuuksiin ja konsertteihin ja koen niissä sekä saamisen että antamisen iloa. Jumalan sanan ääreen hiljentymisen esiintymistilanteiden yhteydessä kirkossa on terveellinen lisä. Nykyajan ihminen kaipaa turvaa ja rauhaa, ehkä tiedostamattaankin, oli Marketta Aution mielipide kuoroharrastuksesta.

Paljon vaaditaan työtä, että Buxtehuden joulukantaatti In dulci jubilo... nyt kaikki veisatkoot! Lapsi lepää armain nyt in praesepio... saataisiin esityskuntoon. Teljän kamarikuoron sopraanot laulavat ja muut kuuntelevat tarkkaavaisina kuoron johtajan, kanttori-urkuri Jussi Laukolan johdolla.

Seurakuntien palvelukeskus on valmistumassa puistojen risteykseen. Taloon sijoitetaan sen valmistuttua lapsi- ja nuorisotyön keskustoitilat, perheasiainneuvottelukeskus, diakoniakeskus, Antinkartanon Päivänummen harjaantumiskoulu sekä eläkeikäisten ja vammaisten avopalvelutiloja. Palvelukeskuksen tärkeimpinä tiloina voidaan kuitenkin pitää 220 hengelle suunniteltua seurakuntasali- ja limonitoimitilaa keskustan seurakuntatyön edellyttämiin tarpeisiin.

Luopuminen — uu

Syntymä ja kuolema:

Elämän kaksi ääripistettä, alku ja loppu? Näinkin, mutta myös toisin. Samoin kuin jokaisen syntymään on kätkeytyä kuoleman ajatus, on jokaisen kuolemaan kätkeytyä uuden elämän siemen. Syntymä ja kuolema: Ei polku jostakin johonkin, vaan kehät, sisäkkäiset tai yhtenevät.

Alussa oli — sen kautta kaikki elää; ja loppu alkuun vie.

Helvi Juvonen

Kaikella on määrääikansa, ja aikansa on joka asialla taivaan alla.

Aika on syntyä ja aika kuolla

Aika on istuttaa ja aika repiä istutus

Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikansa myös iankaikkisuuden hän on pannut heidän sydämeensä; mutta niin on, ettei ihminen käsitä tekoja, jotka Jumala on tehnyt, ei alkua eikä loppua.

Saarnaaja 3. luku

Dag Hammarskjöld: On oikea järjestys, että joulua on Golgata seimen paikka ja

Joulun lasta riensivät kohta katsomaan paimenet, jotka välittömästi saivat ilmaista ilonsa ja ihastuksensa Lapselle ja Äiti-Marialle. Monta tuntia ja vuorokautta nykyajan synnyttäjää saa olla yksin tuskansa tai ilonsa kanssa — kuulu ehkä tunteja ennen kuin edes lapsen isä saa olla jakamassa ilon yhteisestä annetusta lahjasta. Siihen mennessä synnyttäjää on kulkenut jo pitkän yksinäisen matkan, joskus liian kauas eristäytyneisyyteensä.

Tehdessämme tilaa uudelle elämälle — uudelle syntyvälle

elämälle tai uudelle kasvulle toisissa ihmisissä — joudumme kuolemaan, luopumaan jostakin itsessämme. Kuolemaan liittyy kipu, yksinäisyys. Suosituksamme kipuun ja yksinäisyyteen saamme ottaa vastaan uutta elämää.

Hyvästijätö jollekin paikkakunnalle, kun siellä on oleskellut jonkin aikaa, saanut siellä ystäviä ja löytänyt mielnurkkansa, tietää joka kerta omanlaistaan vaikeutta: tunteiden

myllerrystä.

Hyvästit joillekin kasvoille samoin, ja äänelle, tielle, jota usein on kulkenut, tulevaisuudenhaaveelle tai asiallekin, kun siihen on uskonut ja kun nyt on uskottava että...

Mennyt. Sinä et tule koskaan takaisin. Entä minä? Ei mitään, mitään ei ole jäljellä.

Ehkä kuulut niihin, jotka ovat joutuneet muuttamaan synnyinseudultaan, ehkä olet joutunut muuttamaan useitakin

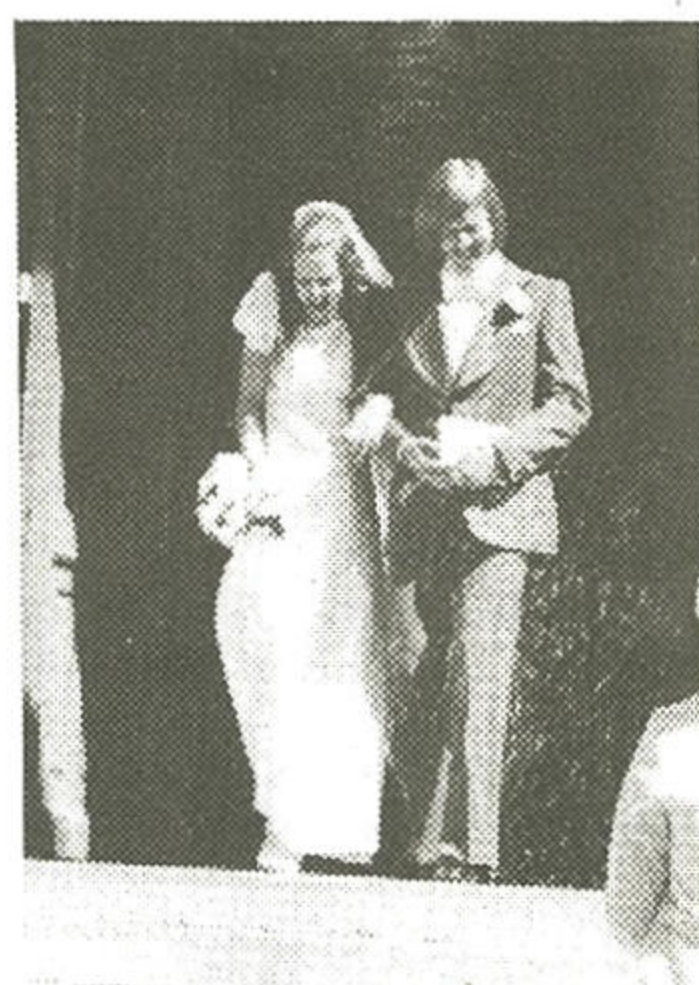
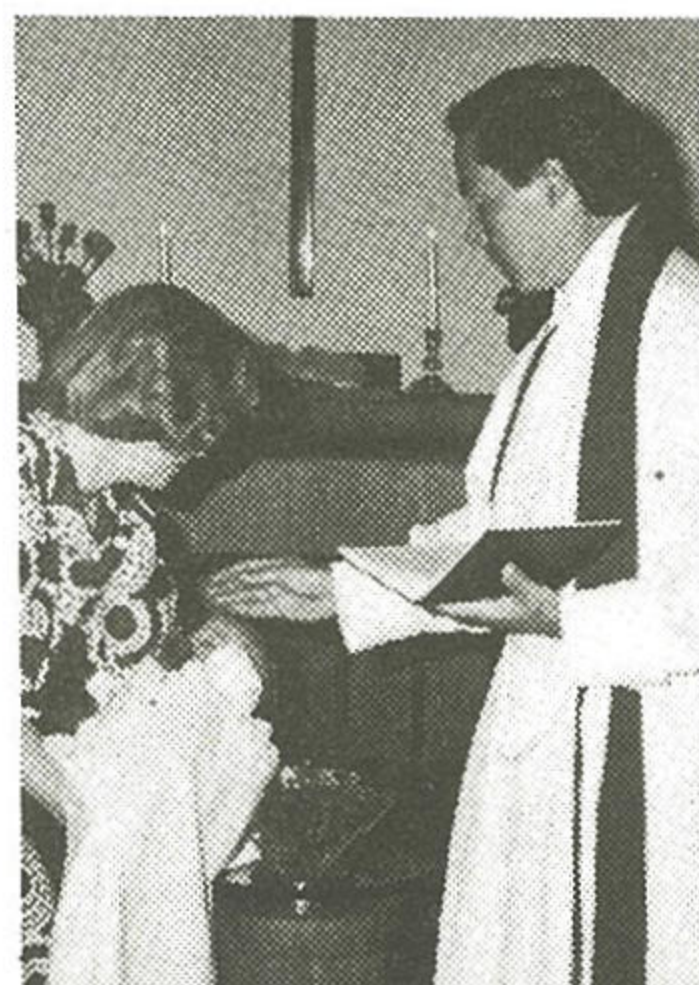
kertoja elämässäsi — opiskelun, työpaikan tai perheen takia. Olet joutunut sanomaan hyvästejä, itkemään lähtöitkuja ympäristölle, asunnolle, ihmisille. Olet käynyt näin läpi monta pientä kuolemaa. Sinulla on ollut etuoikeus tietämättäsi käydä koulua: ehkä sinun on kerän hieman helpompi sanoa hyvästit elämällesi ja itsellesi kun kertaillet mielessäsi näitä kuolemia — silloinkin jouduin lähtemään ja luopumaan, ja silloin elämä jatkui silti. Vuosien kulluttua nekin selittyivät uuden elämän aluiksi.

Elämä on sarja pieniä kuolemisia ja syntymisiä

Niin vedät meitä, Henki ylhäinen, kivulla ylemmäksi juuristansa, päin kirkkautta läpitunkevaa päin korkeutta ankaraa ja

tuimaa, ja koko elämämme salaisuus on joka päivä kuolla lakkaamatta.

Aale Tynni

Uuden elämän siemen

"Teille on tänä päivänä syntynyt..."

"... Minä olen teidän kanssanne joka päivä..."

"... ylösnousemus ja elämä."

Hyvää Joulua sinulle, joka olet menettänyt läheisesi!

Omalla kohdallani tuo menetyksen päivä on puolen vuoden takana. Joulun tulossa, odotuksen riemu on poissa. Menetyks on vielä liian tuore. Yhtä perheestämme ei enää ole joulussamme. Hän on poissa. Miksi, missä, vieläkö tapaamme, milloin? Kysymyksiä, täynnä tuskaa, epäilyäkin, sitten taas toivoa: Me näemme vielä, olemme pian yhdessä. Mistä tämä toivo? Jeesuksen sanat ja lupaukset Hänen tulemisestaan takaisin ovat alkaneet elää uudella tavalla. Siitä on tullut iloisuuden toivon kohde. En pelkää sitä, odotan vain ja pyydän: "Tule, Herra Jeesus!" En voi kohdata Häntä omassa varassani, mutta tiedän että Hän on minun Vapahtajani, joka jouluyönä syntyi ja Golgatan ristillä minun syntini sovitti sanoessaan "Se on täytetty!" En pelkää, koska Hän sanoo: "Sitätä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos." Tästä näkyvästä elämästä poissuirtanut rakkaani on Vapahtajan huomassa. Uskon, että Jeesus tulemuksessaan lahjoittaa meidät taas toisillemme, eikä kukaan eikä mikään enää meitä erota toisistamme. Kiitos Jumalalle Hänen sanomattomasta lahjastaan. Hyvää joulua Sinulle Hänessä surun ja murheenkin alla. Joulumme on ehkä siunatumpi nyt kuin ulkonaisen onnen hyvinä päivinä. Oikea joulun varmaan se kun me todella tarvitsemme Joulun Herraa avuttomuutemme. Hän tulee. Hän on läsnä hädässämme. Hän on Immanuel, Jumala meidän kanssamme. Äiti, joka menetti 5-vuotiaan poikansa

Tule adventti – eteenpäin katsovan silmissä ja pystytetty jo Betlehemiin.

Kun lapsesi olivat pieniä, kuulet ehkä sanottavan: opettele luopumaan lapsistasi jo silloin, kun he astuvat ensimmäisiä askelia sinusta poispäin. Teit niin, et sitonut heitä itseesi, et kahlinnut; annoit vain emon lämmön ja pesän turvallisuuden. Sait itse ilon pitää heitä lähelläsi nämä muutamia lyhyet vuodet. Heistä olet oppinut luopumaan. Entä puoliso? Ehkä olette oppineet elämään tovereina jakamaan iloja ja suruja mutta olette oppineet myös erillisiksi ihmisiksi.

Kunpa lakkaisimme eristä-

mästä syntymästä ja kuolemaa kaikesta muusta tapahtumisesta, niin että sekä syntyjille, synnyttäjille että kuoleville riittäisi lähimmäisiä yksinäisyyden hetkinä. Olisi turvallista irrottautua itsestään, elämästä, kuolemasta – elämään, kuolemaan – kun joku olisi läsnä loppuun asti.

Laajasti ottaen tämä koskee lähimmäisyyttä kaikilla tasoilla, kaikissa jokapäiväisissä syntymisissä ja kuolemissa: että kenenkään ei tarvitsisi herätä yksinäiseen aamuun, ei nuokasta turvattomana yksinäis-

seen yöhön iltaisin, että riittäisi läsnäolevia lähimmäisiä työpaikasta toiseen siirtyjille, paikkakunnalta toiselle muuttaville, koulua vaihtaville ja kaikissa ikäkausien vaihtelun kuolemanvaiheissa kamppaileville.

Pysähdy. Iloitse. Mene paimenten mukaan. Näe tänään, tänä jouluna ihminen; syntyvä, synnyttävä, kuoleva, jolle sinä voit olla lähimmäinen, läsnä oleva. Älä pakene kuollee-

seen elämään, uskalla nähdä kuolema eläväksi tapahtumaksi.

Vielä tänä jouluna sinulla on nämä ihmiset, joita voit palvella. Vielä tänä jouluna sinä saat olla heidän mukanaan palvele-
massa, palveltavana.

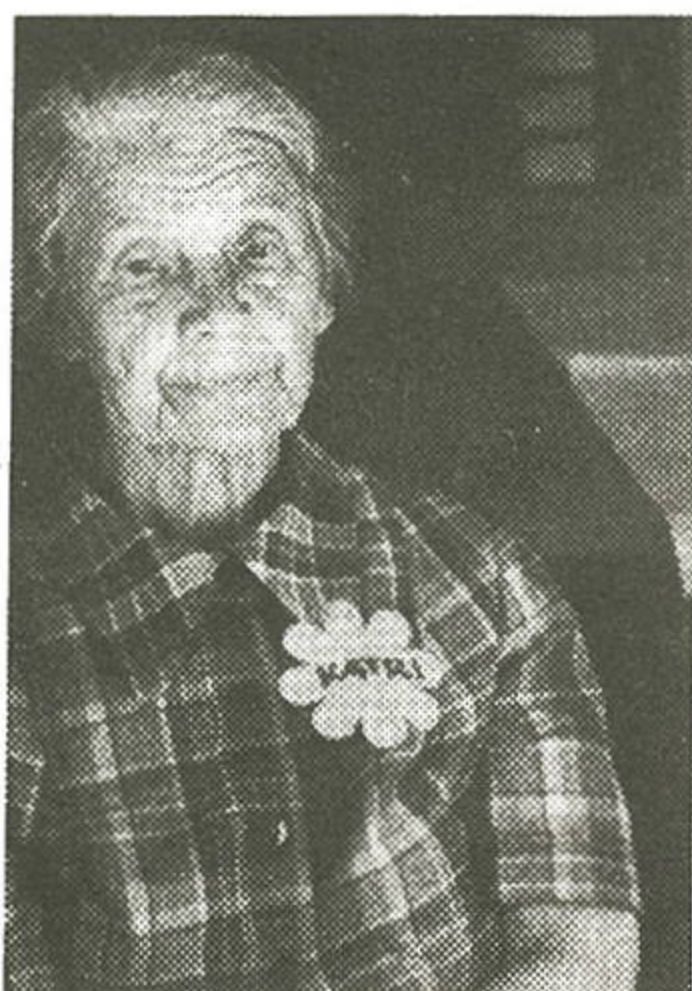
Kursiivilla kirjoitettu Tito Collianderin kirjasta sarjassa Ihmisen ääni.

Kerta kerralta elämä on luopumista jostakin: syntymä, lapsuus, kouluvuodet, nuoruus,

avioliitto, työ, eläkeikä, vanhuus, kuolema, uuden alku... Jokaisessa luopumisessa

jotakin tuttua ja turvallistajaa taakse. Toisaalta se merkitsee kurottautumista,

kasvamista ja kypsymistä lopulliseen luopumiseen; mutta sen ohi myös uuteen alkamiseen.

Joulunaika Porin seurakunnissa

Keski-Pori

Kirkossa 4. adventtisunnuntaina klo 10 jumalanpalvelus – Klo 18 Kauneimmat joululaulut – tilaisuus lähetystyön hyväksi.

Jouluaattona klo 16 aattohartaus – kl. 17 julandakt I Keski-Pori Kyrka.

Joulupäivänä klo 8 jumalanpalvelus – Klo 22 joulumusiikki-ilta.

Tapaninpäivänä klo 10 jumalanpalvelus. – Klo 18 joulumusiikki-ilta.

Udenvuodenaattona klo 23 vigilia – Udenvuodenpäivänä ja loppiaisena klo 10 jumalanpalvelus.

Ruosniemen kirkkokeskuksessa on Tapaninpäivänä Kauneimmat joululaulut-tilaisuus lähetystyön hyväksi klo 18.

4. adventtisunnuntaina jumalanpalvelus klo 12.

Jouluaamuna klo 6 joulukirkko.

Udenvuodenpäivänä, loppiaisena klo 10 jumalanpalvelus.

Pormestariluodon seurakuntakodissa on torstaina 15. 12. klo 19 Kauneimmat joululaulut-tilaisuus

Mikonkatu 8 A:ssa on to 15. 12. klo 18 sotaveteraanien joulujuhla – loppiaisena klo 18 lähetysilta.

Nuorten tapaninseurat on II joulupäivänä klo 19 Pertti Ruotsalolla, Messintie 6 C.

Lyttylän rukoushuoneessa on 4. adventtisunnuntaina klo 11 jumalanpalvelus.

Teljä

Teljän kirkossa perjantaina 16. 12. klo 16 alkaen joulumyyjäiset (srk.salis-sa).

4. adventtisunnuntaina klo 10 konfirmaatio ja ehtoollisjumalanpalvelus (Kavaston ryhmä) – Klo 18 Porin Naislaulajien konsertti, kolehti Kaunialan sotavammassairaalan hyväksi.

Jouluaattona klo 16 aattohartaus.

Jouluyönä klo 24 ehtoollisjumalanpalvelus.

Joulupäivänä klo 7 jumalanpalvelus kirkkokuoro – 21 joulumusiikkia, Teljän kamarikuoro, joht. Jussi Laukola.

Tapaninpäivänä klo 10 perhekirkko – Keski-iviikkona 28. 12. klo 19 jouluvirsien ja -laulujen ilta.

Udenvuodenpäivänä klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus.

Loppiaisena klo 10 jumalanpalvelus – Su 8. 1. klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus.

Väinölän kirkossa 4. adventtisunnuntaina klo 13 konfirmaatio ja ehtoollisjumalanpalvelus (Heinosen ryhmä).

Jouluaattona klo 16 aattohartaus.

Joulupäivänä klo 8 jumalanpalvelus, Teljän kamarikuoro.

Udenvuodenpäivänä klo 13 jumalanpalvelus – Su 8. 1. klo 13 jumalanpalvelus.

Annankatu 29:ssä on lauantaina 17. 12. klo 10 alken lähetysmyyjäiset.

Tapaninpäivänä klo 18 seurakuntailta.

Diakonialaitoksen Martintalossa on Jouluaattona klo 16 aattohartaus.

Joulupäivänä klo 8 jumalanpalvelus.

Loppiaisena klo 18 lähetysilta.

Pihlava

Kirkossa lauantaina 17. 12. klo 18 Kaanaan rippikouluryhmän konfirmaatio ja ehtoolliskirkko – 4. adventtisunnuntaina klo 10 Pihlavan rippikouluryhmän konfirmaatio ja ehtoollisjumalanpalvelus – seurakuntatalossa klo 18 ”Kauneimmat joululaulut”-yhteislaulutilaisuus, Porin seurakuntien nuorisoyhteistyö esiintyy. Kolehti lähetystyölle.

Jouluaattona klo 16 aattohartaus, musiikkia.

Joulupäivänä klo 7 jumalanpalvelus, kirkkokuoro.

Tapaninpäivänä klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus – Udenvuodenaattona 18 ehtoohartausta.

Udenvuodenpäivänä klo 10

jumalanpalvelus, jonka yhteydessä kanttoriurkuri Kalervo Mustosen virkaansuunaaminen ja kirkkokahvitilaisuus.

Kyläsaaren seurakuntatalossa 4. adventtisunnuntaina klo 13 vanhusten joulujuhla.

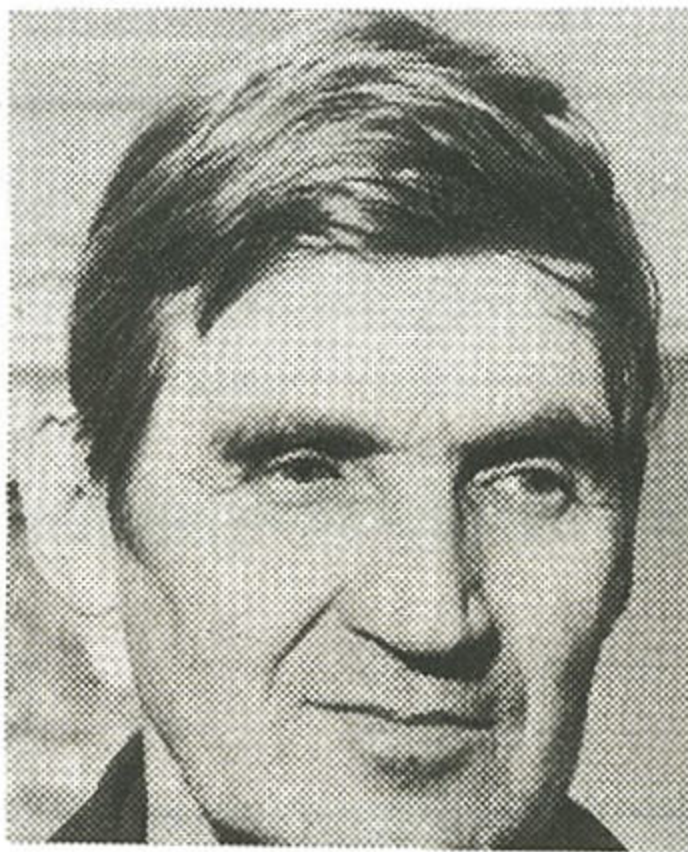
Joulupäivänä klo 9 jumalanpalvelus, kirkkokuoro.

Mäntyluodon seurakuntakodissa on joulupäivänä klo 10 jumalanpalvelus.

Reposaari

Lauantaina 17. 12. klo 19 seurakuntien nuorten yhteinen joulujuhla Junnilassa ja sen jälkeen ehtoollisen vietto kello 22 kirkossa.

4. adventtisunnuntaina klo 13 eläkeikäisten joulujuhla Junnilassa. Linja-auto ottaa mukaan tulijoita klo 11.45 Linnaharjan vanhainkodin edestä ja klo 12.30 Lampaluodon Erkkilän tienhaarasta sekä matkan varrelta. Paluu klo 15 jälkeen.

Suntio
Toivo Mäkinen
Ahlaisista

Työnjohtaja
Aatos Tall
Reposaaresta

jalkapuu

Riittääkö seurakunnan julistama sanoma joululahjaksi?

Tall: Valtaosa ihmisistä ymmärtää julistuksen ja palvelun merkityksen, joka kirkolla on. Joulun kaupallisuus toisaalta tahtoo tukahduttaa sen iloisen sanoman, mikä joulun julistuksessa on tärkein. Se ei voi kuitenkaan kokonaan turhentaa todellista joululiloa. Jouluhan on iloinen asia.

Mäkinen: Seurakunnan on mahdotonta paketein muistaa seurakuntalaisiaan. Joulutervehdys kirjeen tai tällaisen seurakuntalehden välityksellä on yhtä lämmin viesti. Sen sisältö tosin avautuu ihmisille eri tavoin. Itse kuitenkin tutkin kirjoitukset mielelläni.

Onko seurakuntien joulutilaisuuksissa ylitarjonnan maku?

Tall: Joulutilaisuuksia ei ole liikaa. Ne kohdistuvat etupäässä lapsiin, vanhuksiin ja erikoisryhmiin. Nuoret ja keski-ikäinen väestö tahtovat unohduttaa. He kuitenkin ovat ryhmäjä,

jotka pitävät seurakunnat taloudellisesti toimintakykyisinä. Yhteyksien luominen näihin on ehkä hankalampaa kuin edellämainittuihin. Yhteiskunnallisella toimikunnalla olisi tässä kohtaa paljon työkenttää seurakunnissa.

Mäkinen: Ihmiset Ahlaisissa asuvat niin hajallaan, että on mahdotonta järjestää kovin paljon yhteisiä kokoontumisia lyhyen ajan sisällä. Ahlaisten seurakunnassa jouluaikana on keskeisin tapahtuma joulukirkko, jonne on järjestetty kuljetus pitäjän eri laidoilta. Myyjäiset, Kauneimmat joululaulut-tilaisuus ja muutama joulujuhla on perinteistä joulun odotusta maalla.

Miten voisimme välittää joululiloa toisille?

Tall: Tällaisena lama-aikana on erikoisesti seurakuntien diakoniatyöllä mahdollisuudet auttaa avun tarpeessa olevia aineellisesti ja henkisesti. Kirkon työmuodoillakin on omat

Kirkossa jouluaattona klo 16 ehtoohartausta, lapsikuoro.

Jouluaamuna klo 8 jumalanpalvelus, kirkkokuoro.

Tapaninpäivänä klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus.

Udenvuodenaattona klo 23 ehtoohartausta ja Udenvuodenpäivänä klo 10 jumalanpalvelus.

Loppiaisena klo 10 jumalanpalvelus, jonka yhteydessä kanttori-nuorisotyönohjaaja Uolevi Kotilehdon virkaansuunaaminen. Jumalanpalveluksen jälkeen seurakuntajuhla Junnilassa. Linja-auto ottaa mukaan tulijoita klo 9.30 Anttooran päätepysäkiltä ja matkan varrelta. Paluu klo 14 jälkeen. Kuljetus on maksuton.

Länsi-Pori

Kirkossa 4. adventtisunnuntaina klo 10 perhekirkko – seurakuntatalon puolella klo 18 seurakuntaväen yhteinen joulujuhla.

Jouluaattona aattohartaus klo 16.

Joulupäivänä klo 8 jumalan-

palvelus.

Tapaninpäivänä klo 10 jumalanpalvelus.

Udenvuodenaaton ehtoohartausta klo 19 – Udenvuodenpäivänä klo 10 jumalanpalvelus.

Loppiaisena klo 10 konfirmaatio ja ehtoollisjumalanpalvelus – klo 18 lähetystilaisuus seurakuntatalon puolella – Su 8. 1. klo 10 konfirmaatio ja ehtoollisjumalanpalvelus.

Lattomerellä on joulukirkko klo 8 aamulla.

Preiviikissä joulukirkko on klo 10.

Ahlainen

Kirkossa 4. adventtisunnuntaina klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus.

Jouluaattona klo 16 musiikkihartausta.

Joulupäivänä klo 7 jumalanpalvelus.

Tapaninpäivänä klo 10 perhekirkko.

Udenvuodenpäivänä ja loppiaisena jumalanpalvelus kello 10.

Kirkkomusiikkiviikko

12. - 16. 2. 78

Keski-Porin seurakunnassa

Su 12. 2. klo 10 jumalanpalvelus Keski-Porin kirkossa, klo 15 lauluryhmä Stellojen iltapäivämatinea Mikonk. 8:ssa, klo 18 avajaiskonsertti Keski-Porin kirkossa. Ohjelmassa on kuoro- ja yksinlaulua, orkesterimusiikkia sekä soitinsooloja.

Ma 13. 2. Ruosniemen seurakuntakuoron vierailuja vanhainkoteihin ja sairaaloihin.

Ti 14. 2. klo 19 lauluilta Mikonkatu 8:ssa. Keski-Porin kirkkokuoro ja merimieslähetys järjestävät tilaisuuden. Musiikkiohjelmaa ja kahvitarjoilu.

Ke 15. 2. Pankkikonsertti, klo 19 urkuilta Keski-Porin kirkossa. C. Franckin urkumusiikkia.

To 16. 2. klo 19 konsertti Keski-Porin kirkossa. Ohjelmasta vastaavat seurakunnan piirissä toimivat kuorot ja musiikin harrastajat. Kuoro-, soitin- ja yksinlauluesityksiä.

Porin kirkoissa äänentoistolaitteet myös heikko-kuuloisille

Oman kuulolaitteen vipua siirtämällä on heikkokuuloisilla mahdollisuus kuulla selvemmin ainakin Keski-Porin, Teljän, Pihlavan ja Ahlaisten kirkossa, joissa on nykyaikainen äänentoistojärjestelmä. Mikäli kuuli- ja ei omista kuulolaitetta tai hänellä ei ole mahdollisuus virittää omaa laitettaan kirkon äänentoistoon sopivaksi, on hänellä mahdollisuus jumalanpalveluksen ajaksi useimmissa kirkoissa lainata käyttöönsä kuuloke. Hyvä keino on myös istua kirkossa ja muissa seurakuntatiloissa mahdollisimman edessä.

toimintarajansa, mutta silti ne voivat lievittää painetta, joka oloissamme tällä hetkellä valitsee.

Mäkinen: Perheen keskuudessa vallitsevasta ilmapiiristä on lähdettävä liikkeelle. Lahjaksi saatu ilo on helppo jakaa muille. Tajutessaan lahjan merkityksen ihminen luonnollisesti löytää lähimmäisensä.

Kiitämme kuluneesta vuodesta.

Toivotamme Hyvää Joulua 1977 ja Siunausrikasta uutta Vuotta 1978! Sairaaloitten ja vanhainkotien sielunhoitotyön puolesta: Sakari Hartikainen Sairaalapastori Aino Porri Lehtori

Jouluaaton hartaus Käppärän isossa kappelissa klo 17

Lähetysten JOULUMYYJÄISET pe 16. 12. klo 16 alken Teljän kirkon Kuivulassalissa la 17. 12. klo 10 alken Annankatu 29:ssä Tervetuloa!

Teljän kirkossa JOULUYÖN ehtoollisjumalanpalvelus klo 24.00.

Havainnot kirkolliskokouksesta

Kirkolliskokous on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon ylin päättävä elin. Kokouksen 108 jäsenestä 96 on valittuja ja 12 itseoikeutettuja. Valituista on 64 maallikkoa ja 32 pappeja. Porista on ollut usean vuoden ajan edustajana muun muassa lääninrovasti Voitto Vuola, jolta Kirkkosanomien toimitus on pyytänyt oheisen arvioinnin kirkolliskokouksesta.

Uusi vaihe kirkolliskokouksen historiassa alkoi kirkon hallinnonuudistuksen yhteydessä. Nykyisin edustajat valitaan nelivuotiskaudeksi ja he koontuvat kaksi kertaa vuosittain – toukokuun ja marraskuun alkupuolella. Juuri päätynyt kirkolliskokous oli täten nelivuotiskauden 1974–77 viimeinen istuntokausi. Voitaneen

katsoa, että päättynyt nelivuotiskausi oli uuden järjestelmän sisäanjona. Tällöin herää kysymys uuden järjestelmän tarpeellisuudesta ja tarkoituksellisuudesta.

Aikaisemmin varsinainen kirkolliskokous kokoontui joka viides vuosi. Viimeinen vanhan järjestelmän mukainen kirkolliskokous oli koolla syksyllä 1973. Nämä ”vanhat” kokoukset puursivat vanhassa akatemiatalossa tiukassa työtahtissa tavallisimmin kuukauden yhteen menoon. Varsinkin istuntokuukauden loppuajat olivat kiihtyvän työpaineen vuoksi pitkälle yöhön jatkuvine istuntoineen voimia koettelevia.

Lienee selviö, että joka viides vuosi kokoontuva kirkolliskokous oli liian hidas koneisto yksistään yhteiskunnan nopeaa

muuttumisprosessia ajatellen. Vuosittain kokoontuvaa kirkolliskokousta voidaan pitää ei vain tarpeellisuutensa vaan jopa välttämättömänä. Tässä kohden hallinnonuudistus oli oikeaan osunut toimenpide. Kun hallinnonuudistuksen yhteydessä lakkautettiin laajennettu piispainkokous ja kokonaiskirkon talousarvion ja tilinpäätöksen vahvistaminen siirtyi kirkolliskokoukselle, ei toisenlainen järjestelmä tässä vaiheessa enää ilman uusia syvälle käyviä muutoksia olisi mahdollinen.

Tosin kahdesti vuosittain koontuva kirkolliskokous saattanee työllistää kirkkohallituksen siinä määrin, ettei rauhalliseen, pitkäjänteiseen suunnitteluun jää riittävästi aikaa, t.s. kirkkohallitus tulee siinä määrin si-

dotuksi kirkolliskokouksen vuosittaiseen työrytmiin, ettei henkisiä voimavaroja enää liikene muuhun. En pysty arvioimaan, mitä muita seurauksia kuin taloudellista säästöä koituisi siitä, jos kirkolliskokous kokoontuisi kerran vuodessa. On syytä muistaa, että nelivuotiskauden aikana kirkolliskokouksen valiokunnilla on mahdollisuus myös kevät- ja syysistuntokauden väliaikoina jatkaa valmistelutoimiaan.

Ensimmäinen kirkolliskokouksen nelivuotiskausi antoi ilmeisesti myös sen myönteisen kokemuksen, jonka jatko varmistanee, että edustajien pitkäaikainen yhdessäolo ja toistensa tuntemus loi sellaisen yleisilmaston, jossa hyökkäävät puheenvuorot ja tuimat iskut ikään kuin itsestään eliminoituivat vähiin. Sellaisissakin ky-

symyksissä, joissa mielipiteet jyrkästi erosivat, saattoi panna merkille vastaantuloa, eri kantaa edustavien perustelujen ymmärtämystä ja yleensä sovinollisuuden ja asiallisuuden esilläoloa. Kokonaisuutena nelivuotiskausi jätti ainakin tämän kirjoittajaa myönteisen, yhdessä rakentamisen vaikutelman.

Yleishavaintoihin voin vielä liittää toteamuksen, että vaikka kirkolliskokouksen jäsenmäärä ei ole sen suurempi kuin 108, sattui nelivuotiskautena kolme kuolemantapausta (rehtori Anna Kekkonen, tuomiorovasti Samuli Aaltonen, suntio Kallervo Tourunen). Marraskuudesta kokouksesta oli muutama varsinainen edustaja myös vaikean sairauden vuoksi poissa ja varamiehet paikalla.

Voitto Vuola

Ilonaihe Preiviikissä:

Seurakunnan toiminnassa nuoria mukana

Tällaisena kovana nuorisotyöttömyyden aikana seurakuntaan hakeutuu yhä enemmän lapsia ja nuorisoa, jotka kaikki on otettava avosylin vastaan.

Mikäli tämä vastaanotto tapahtuu liian rajusti – menettämme heidät. Sitä ei Herramekaan meille anteeksi anna, koska seurakuntalaiset tarvitsevat seurakuntaa ja seurakunta seurakuntalaisia.

Lähestymistä, sitä pitää tapahtua ja sitä on tapahtunutkin. Tarkoituksena on tutustuttaa lukijaa erään nuorisoryhmän toimintaan, joka on jokseenkin tyytyväinen.

Oloilta

Länsi-Porin seurakunnassa on Preiviikin seurakuntatalon alakerran kerhohuone joka torstai-iltana ahdas, kun sinne kokoontuu lähes kolmisenkymmentä nuorta viettämään iltaa.

Oloillaan merkeissä toiminta pyörii, jossa pelataan, kuunnellaan musiikkia ja keskustellaan. Nuoret tietävät, että disko ja olut ei kuulu seurakunnan tyyliin, siksi oloilla on vaihtoehtona parempi.

Illat päätetään aina yhteisesti hartauksella, joka hiljentää nuoret illan päätteeksi.

Odotuksia seurakunnalta

– Tänne on kiva tulla, koska Preiviikissä ei ole muutakaan paikkaa, sanoo Birgitta Viitanen.

Nuorilla on kuitenkin odotuksia seurakunnalta, joita he eivät itsekään tiedosta.

– Toivon, että seurakunnassa olisi järkevää tekemistä, sanoo Marja-Riitta Viitanen ja iskee silmää.

– Odotan seurakunnan papin viikkivän minut tulevaisuudessa avioliittoon kirkossa, jonka vuoksi siihen kuulun, sanoo Birgitta Viitanen.

Kanoottityö

Jotakin on tapahtunut Preiviikissä nuorten kokoontuessa

yhteen. Kevättalvella he tekivät kaksi lasikuitukanoottia, joilla sitten koko kesä melottiin Preiviikin lahdella. Kanoottityö keräsi runsaasti nuoria toimintaan, koska oltiin halukkaita näkemään omien käsiensä työt.

– Lasikuitutyö oli tarkkuutta ja huolellisuutta vaativaa työtä, jossa ei saanut hosua, sanoo 17-vuotias Kari Heino, joka toimi asiantuntijana työssä.

– Kolmekin kertaa viikossa kokoontuimme työn pariin, jotta saimme kanoottit kesäksi valmiiksi, jatkaa Kari.

Nuoret olivat saaneet kanoottimuotin lainaksi erästä liikkeestä, joka sen heille veloituksetta antoi. Myös tytöt olivat innokkaasti työssä mukana. Kaksi kanoottia tuli maksamaan noin 1200 markkaa.

Muuta toimintaa

Kesällä nuorten toiminta pyöri kanoottien ympärillä, mutta useasti lentopalloa iskettiin seurakuntatalon kentällä. Vauhdikkaat pelit innoittivat

nuoria näyttäviin ”tiikereihin”.

Jousiammunta on uusin aluevalta Porin seurakuntien toiminnassa. Tähän tarkkuutta ja itsensä hallitsemisen vaatimaan lajiin preiviikiläiset tutustuivat kesän aikana. Aluksi nuolet lensivät – sinne sun tänne – mutta vähitellen nuorten suunta alkoi vakiintua ja kymppikään eivät olleet harvinaisuuksia.

Usein kerhossa katsottiin filmejä, jotka avasivat nuorten tiedollista puolta lisää. Kahvi- ja teekupin ääreen kokoonnuttiin myöskin ylös seurakuntasaliin, jossa vaihdettiin mielekkäitä mielipiteitä asioista.

Joka kuun ensimmäisenä iltana seurakuntatalossa pidettiin nuorten lauantai-iltaa, johon nuoret osallistuivat innokkaasti. Pastori Antti Koivisto veti nämä illat ja ruokki nuoria hengellisillä sanoilla sopivasti.

Nuoret kokevat seurakunnan toiminnan turvallisena, jossa heistä pidetään hyvä huoli.

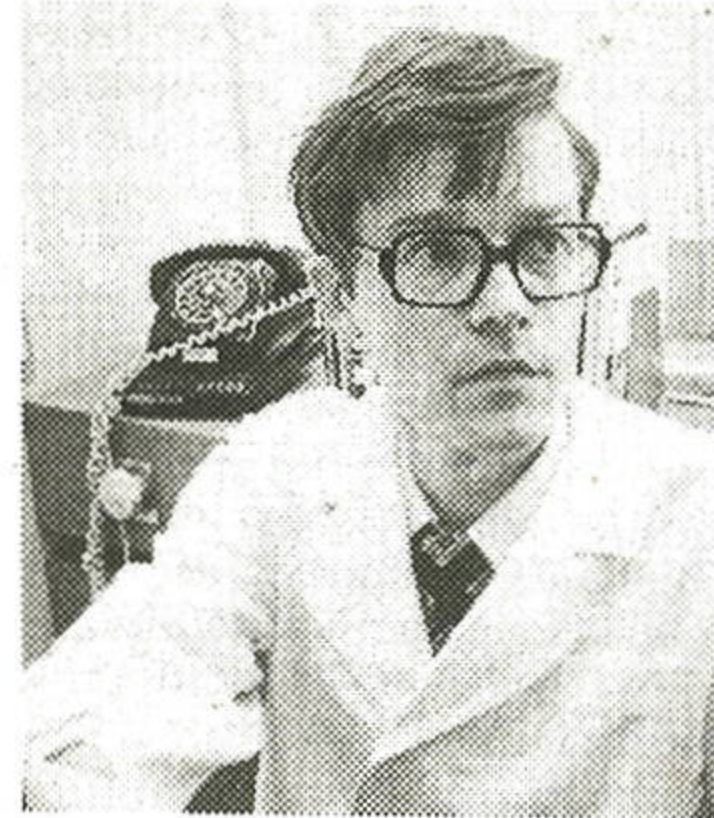
Kalevi Takala

Poikien maailmassa pelit, kilpailut, tarinat ja liikunta merkitsevät eniten. Preiviikin kylän poikakerhossa Jyrki Heino, Juha Pekka Veneranta ja Harri Luotola ovat innostuneita mm. jalkapallopelistä.

Tupakasta irti viidessä päivässä

Porin seurakuntien diakoniaskeskus järjestää yhdessä kaupungin raittiuslautakunnan, Elämäntavat raittiiksi (ETRA) – järjestön sekä paikallisseurakuntien kanssa luentosarjan. Teemaviikko ”Irti tupakasta viidessä päivässä” järjestetään tammikuun 23.–26. päivinä Annankatu 29:n kokoustiloissa.

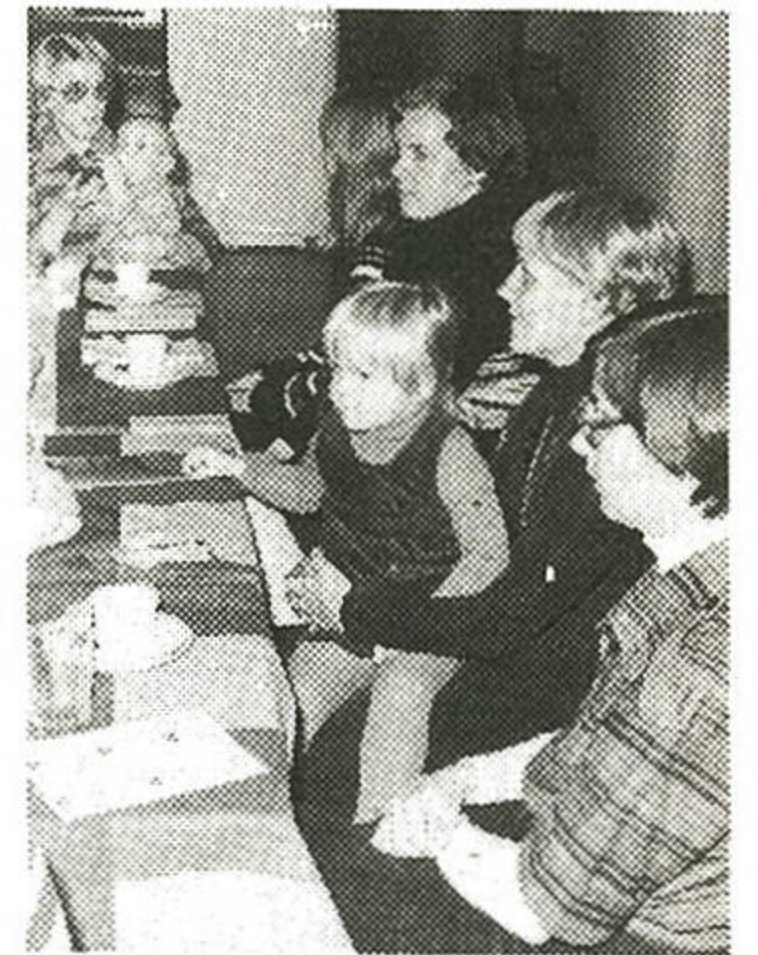
Kurssin vetäjänä on porilainen lääket. lis. Pauli Heikkinen, joka on myös ETRA:n paikallisosaston puheenjohtaja. Hän mainitsee tupakoinnin vahingollisuudesta seuraavaa: Kansanterveydelliseltä kannalta katsoen asia on hyvin kauaskantoinen. Jos esimerkiksi koko kansa olisi polttamatta, vastaisi iän piteneminen, sairauksien väheneminen ym. koko sitä lääketieteellistä kehitystä, joka on tapahtunut viimeisen 40 vuoden aikana. Tupakoiminen tavallaan mitätöi tämän tupakoitsijan kohdalta.

Tupakoivilla sairauksien on todettu olevan yleisempiä, ne kestävät kauemmin; jopa tavalinen flunssa. Erilaiset hengitystiesairaudet, muun muassa astma ovat yleisiä. Tiedetään myös, että äidin tupakointi lisää astma-riskiä jopa 40 %. Heikkisen mielestä menneinä aikoina kristityillä on ollut taipumusta keskittää enemmän huomiota sielun pelastumisen asioihin niinkään ruumiin tilasta välittämättä. Lääketieteen todistukset ovat osoittaneet kuitenkin, että ihmistä pidetään entistä enemmän kokonaisuutena, jossa ruumiin tila vaikuttaa sieluun ja mielentila ruumiiseen. Vatsahaava on muun muassa näin selitettävissä.

sä. Tältä pohjalta on useissa kirkkokunnissa ryhdytty kannustamaan seurakuntien jäseniä terveiden elämäntapojen omaksumiseen.

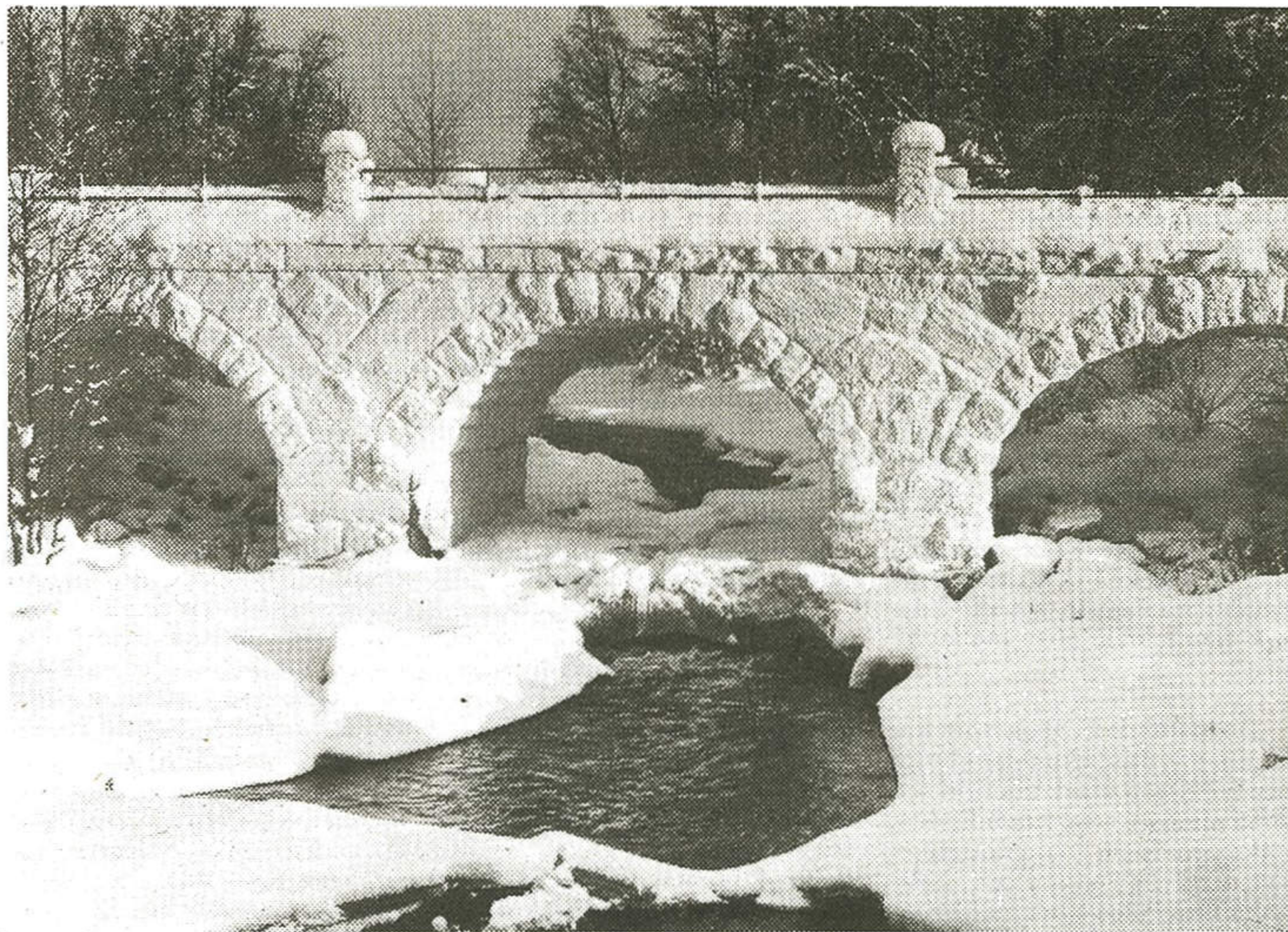
Irti tupakasta -kursseja on järjestetty hyvällä menestyksellä ympäri maailmaa. Lääkäri Heikkinen korostaa vieroituslääkityksen kestävän vertailun minkä muun menetelmän kanssa tahansa. Ilmoittautuminen kurssille tapahtuu 23. 1. kello 19 Annankatu 29:ssä, jolloin on ensimmäinen luento. Materiaalikustannusten peittämiseksi peritään osallistujilta kymmenen markkaa. Heikkinen vihjasi myös, että kurssin onnistumisen kannalta olisi hyvä, jos veroilmoitukset ja muut ”tupakkaa vaativat” henkiset ponnistukset olisi tehty jo ennen kurssille tuloa!

Eero Kavasto

Vaihtelua äitien arkipäivään

Teljän ja Keski-Porin seurakunnissa on aloitettu yhteistä toimintaa äideille ja lapsille. Äiti-lapsikerhon tarkoituksena on tarjota mahdollisuus yhdessäoloon, keskusteluun, hiljenty-miseen ja yhteiseen ilta-päivä-kahviin. Kun äidit ovat yhdessä, on lapsilla mahdollisuus leikkiä ja askarrella. Kerhot kokoontuvat Teljän ja Väinölän kirkossa joka toinen keskiviikko kello 13 ja Mikonkatu 8 A:ssa joka toinen tiistai klo 12.30.

Minun isänmaani

Motto: "Täytyy mennä kauas, ennenkuin näkee lähelle".

Isänmaallani oli hetki sitten syntymäpäivä, se täytti 60 vuotta. Toki Finlandia sinänsä on ollut paljon paljon kauemmin olemassa, mutta Suomi valtiona on nyt isoisän ikäinen.

Isänmaa, itsenäisyys, suomalaisuus... käsitteitäkö vain? Mieluummin negatiivisella kuin positiivisella etumerkillä kirjattuja sanoja, joiden todellisuus ja arvostus kuluvat jonnekin historiaan, joiden merkitys on kuollut nykyihmiselle, niinkö? Eikö kansallisuudentunto ole oikeus enää tuntea kuin Ruotsi-Suomi maaottelujen humussa? Joskus oli aika, jolloin koti, isänmaa ja uskonto olivat tärkeitä, ainakin niiden uskottiin olevan niin tärkeitä, ettei elämäkään ollut liian kallis hinta vapaudesta ja oikeudesta niihin. Onko isänmaallisuudesta tullut jotenkin naurettava asia, josta sotamuisteloita kertovat, vanhenevat isämme ja isoisämme, enää tohtivat puhua?

Nuorelle ihmiselle sota ja maanpuolustus ovat kaukaisia asioita; onneksi näin. Mutta ei vapauden ja suomalaisena olemisen arvoa saisi unohtaa, vaikei se olisi enää mitään muuta kuin itsestäänselvyys tuo itsenäisyyskin. Suomi 1977 ei ole parhaassa mahdollisessa syntymäpäiväkunnossa, sekin on totta. Silti tuntuu, että helpompi on tiedostaa kaikki negatiivinen, kuin nähdä myönteiset puolet.

Itselleni konkreettinen osoitus Suomen olemassaolosta, suomalaisuuden käsitteestä – ihan myönteisestä – oli oleskelu jonkin aikaa poissa Suomesta. Olin Israelissa, missä itsenäisyys, valtiollinen olemassaolo, selvät rajat naapurivaltioihin ja yleensä koko olemassaolon oikeus eivät ole mitään itsestäänselvyksiä. Tämän kaiken tajuaminen avasi silmiäni näkemään itsenäisyyden tärkeyden. Sitä paitsi hyvin monet israelilaisista; niin juutalaisista kuin arabeistakin; tunsivat Suomen, ja osoittivat pitävänsä suomalaisista. Se ei suinkaan johtunut aina siitä, että turismi on hyvin keskeisellä sijalla Israelin talouselämässä, ja pritoiminnan hoitaminen näinollen

kuuluisi kaikille. Olin joskus ihan ylpeä siitä, että olen suomalainen!

Joskus on hyvä saada välimatkaa läheisiin ja tuttuihin asioihin nähdäkseen niiden todellisen arvon. En tarkoita, että kaikkien olisi matkustettava joksikin aikaa ulkomaille oivaltaakseen Suomessakin jotain hyvää. Ajattelemalla tasapuolisesti, penkomatta ja takertumatta vain vaikeisiin ja ongelmallisiin asioihin – joita kyllä löytyy – näkemällä ne monet monet valoisat ja myönteiset asiat voi havaita esimerkiksi tärkeysjärjestyksensä vinoutuneisuuden. Isänmaa on myönteinen tosiasia, itsenäisyys on kallis ja kiitoksenarvoinen todellisuus. Minulle. Sinullekin.

Raija Mansikkamäki

"Ja hän on tehnyt ihmisuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maan piiriä ja on sääntänyt heille määrättyt ajat ja heidän asumisensa rajat".
Apt. 17:26

Käsitän, että Jumala on sääntänyt ja määrännyt myös Suomen kansalle tämän alueen, missä saamme Häntä palvella ja työtä tehdä. Menneiltä sukupolvilta olemme saaneet kalliina perintönä vapautteen perustuvan yhteiskuntajärjestyksemme. Perustuslakimme mukaan jokaisella kansalaisella on uskon- ja omantunnonvapaus, ruumiillinen ja siveellinen koskemattomuus, ajatuksen vapaus sekä oikeus tehdä työtä ja perustaa koti. Meillä on oikeuslaitos, minkä avulla suojellaan kansalaisia, että saisimme viettää tässä maassa rauhallista elämää. Meille on kristinuskon sanomaa tässä maassa julistettu jo yli 800-vuotta, minkä vaikutus näkyy kulttuurissamme, tieteessä, taiteessa ja yhteiskuntajärjestyksessämme.

Meidän tehtävämme on viljellä tätä maata ja tehdä työtä kukin paikallamme kansamme parhaaksi. Jumala on siunannut ja siunaa vastaisuudessaakin työmme antaen meille jokapäiväisen leivän ja kaikki elämämmme tarpeet. Olkoon tästä kaikesta hyvästä meillä kiitollinen mieli.

Isänmaan puolesta olemme joutuneet antamaan myös kalliit uhrin. He tahtovat hiljentää meitä iäisyysarvojen eteen nyt kun juhlimme itsenäisyytemme

60-vuotistaivalta. Hiljainen rukouspyyntöni Jumalan puoleen on: "Sä turvaa maamme vapaus. Sen kansalle suo viisautta. Sen armokaste meille sen ja sydämiin ihmisten. Suo, että sanas kirkkaana saa keskellämme kaikua. Ja kautta sukupolvien. Suo soida nimes kiitoksen". (VK 462)

Arvi Ylönen

Isänmaani on kaunis. Jossakin vihreän tähden paikassa se on niin pakahduttavan kaunis, että mielessä soivat kaikki runot, nekin joita ei ole kuullutkaan.

Isänmaani on Isän antama maa. Isämaani ovat sen ihmiset, me, joille maa on annettu. Se on meidän jokaisen yhtä paljon.

Tahtoisin, että se olisi meidän jokaisen yhtä paljon. Jos näen sen Jumalan lahjana, en voi kuvitella, että hän tarkoitti antaa toiselle enemmän kuin toiselle. Ajattelen oikeaksi päämääräksi sen, että haluamme tässä maassa jokaisella olevan yhtä hyvin kaikessa, mikä on meidän päätettävissämme, meidän poliittisen tahtomme varassa.

Kauneinta maassani on se taival, mikä jo on kuljettu kohti suurempaa oikeudenmukaisuutta ja yhteiskuntavastuuta. Matkaa on jäljellä tässä maassa ja maailmassa, kaunista matkaa.

Isänmaassa puhutaan omaa kieltä. Sen arvon tajuaa, jos joutuu vieraan kielen keskelle. Ymmärtämisemme vaikeutuu, käy puolinaiseksi. Omalla kielellä voi kuulla ja ilmaista. Minusta olemme Suomessa oppineet ilmaisemaan aikaisempaa enemmän ja avoimemmin. Kuunneltaisiin enemmän toisiamme. Lisääntyisi toistemme ymmärtäminen ja kunnioittaminen, niin ettemme vain suvaitaisi toisiamme vaan näkisimme suorastaan rikkautena ja kiitoksen aiheena erilaiset ihmiset ja moninaiset mielipiteet. "... että he yhtä olisivat", ei välttämättä yhtäläiset. Jokainen omana itsenään voi olla rakentava osa kansaa, ja oman laatunsa tajunneena voi Suomi olla rakentava osa maailmaa.

Rauni Rautavuori

Porin seurakuntien diakoniakeskuksen jouluvalmisteluja

Porin seurakuntien diakoniakeskus suorittaa joulukeräyksiä ja jakaa useita satoja joulutervehdyksiä etenkin pitkäaikaisesti eri laitoksissa oleville. Parhaimmillaan jouluvalmisteluja suorittaa diakoniakeskuksen toimitiloissa joulukuun puolivälissä parikymmentä henkilöä, sillä Porin diakoniapiston nuorin kurssi avustaa perinteisesti joulutervehdysten teossa.

Diakoniakeskuksen toimesta suoritetaan rahankeräys 21. 11. – 20. 12. 77 välisenä aikana Porin kaupungissa. Joulukeräyskulman avaaminen Mikonkatu 8-Antinkatu 22 kulmassa tapahtui joulukuun 12. päivä. Aattoon asti suoritettavan keräyksen tavoitteena on saada kokoon puhdasta ja käyttökelpoista vaatetavaraa, kenkiä ym. Keräyskulmaan lahjoitetut tavarat annetaan lahjana eteenpäin apua tarvitseville. Seurakuntien diakoniakeskuksen osoite on Antinkatu 22, puhelin 14 107, jonne voi ottaa yhteyttä.

Seurakuntien katulahetyks järjestää puurojuhlan vähäosaisille ennen joulua. Reposaaren Junnilassa on myös kolmen päivän leiri päihdeaineit-

ten väärinkäyttäjille. Heillä on siellä tilaisuus saada puhtaat vaatteet ja ruokaa. Seurakuntien ylläpitämässä miesten-asuntolassa järjestetään jouluaattoon joulujuhla maukkaana jouluaterioineen. Pyrkimyksenä on jakaa mahdollisimman paljon jouluiloa niille, jotka syystä tai toisesta joutuvat elämään yksin ja puutteessa. Huomatuksi tuleminen ja toisen ihmisen läheisyys on usein paras lahja yksinäiselle.

Vankiloihin lähetetyt tervehdykset synnyttävät kiitollista mieltä

Sanoma joulusta kuuluu joulu-evankeliumin mukaan kaikille. Siksi diakoniakeskuksesta käsin muistetaan myös kaikkia porilaisia vankeja. Työn yhteydessä otetaan huomioon myös vankien omaiset. Diakoniakeskuksen kautta hoidetaan yhteyksiä vankiloihin ja vankien omaisiin ja pyritään tukemaan kaikin tavoin vaikeuksissa olevia. Vanki on yksi meistä. Näin asia on yhteinen. Vuosien kokemus on osoittanut, että kiitollisimmat joulutervehdysten vastaanottajat löytyvät juuri vankiloista.

Diakoniakeskuksen perinteinen joulukeräyskulma on avattu Mikonkatu 8-Antinkatu 22 kulmassa. Keräys kestää jouluaattoon saakka.

Joululahja lähetystyölle yhdennentoista kerran

Tällä kertaa sen kohteena on erityisesti Lähetysseuran työ Aasiassa. Lähetysseuran kohdemaita Aasiassa ovat Pakistan, Hongkong ja Taiwan. Lisäksi muutamia työntekijöitä on myös Nepalissa, Bangladeshissa ja Papua-Uusi-Guineassa. Monet seurakunnat jakavat värikkäät joululahjakeräyslipput koteihinsa jokaiseen kotiin. Lippaan mukana jaettava esite kertoo muutamia vähähyksisiä lähetystyön mahdollisuuksista aasialaisten kesellä. Meidän seurakuntamme on eräs näistä. Näin tahdotaan tarjota mahdollisuus jouluiloon ja joulun sanoman välittämiseen yhä uusille ihmisille lähetystyön välityksellä.

Vuosittain Joululahja lähetystyölle-keräyksen tuotto on kasvanut. Koteihin jaettavat noin puoli miljoonaa lipasta tuovat tullessaan palautettuna yli markan jokaista lipasta kohti. Viime vuonna tuo summa oli 660.000 mk. Tänä jouluna tuoton odotetaan kasvavan entisestään.

Lippaat palautetaan niissä olevien ohjeiden mukaisesti joulun aikaan seurakunnan tilaisuuksiin, seurakuntien työntekijöille tai kirkkoherranvirastoon tai siten kuin seurakunta on antanut siitä ohjeet. Viimeistään loppiaisenä niiden toivotaan olevan koossa, jotta tuotto voidaan aikanaan välittää Lähetysseuran kautta palvelemaan lähetystyön tehtäviä taloudellisesti.

Porin

Kirkkosanomien

Porin ev.lut. seurakuntien julkaisu • 33.000 kpl • Jakelu jokaiseen porilaiseen talouteen

Päätoimittaja
Jorma Pakkanen
Toimitussihteeri
Hannu Rasila
Toimituskunta
Paavo Yrjölä, Salme Söderlin ja
Raili Turtola
Toimituksen osoite Hallituskatu 9, 28100 PORI 10

SATAKUNNAN KIRJATEOLLISUUS OSAKEYHTIÖ, OFFSET, PORI 1977